

Halász József:

Összeesküvés-elmélet a gyakorlatban

„Félemlítsd meg, ha ez nem használ, tedd gyűlöltté, ha ez sem, akkor öld meg!”

Ez a besúgóhálózat alapelve.

Az elmúlt hónapok, különösen az elmúlt napok eseményei arra kényszerítenek, hogy közzétegyek egy rendhagyó önéletrajzot, amit – ahogy egész eddigi életemet vezérelte - a Teremtő akarata fog teljessé tenni.

A kérdés az, hogy sikerül-e a hatalomnak a sikertelen megfélemlítés után az ellenem szított gyűlölettel célját elérni, vagy következik a harmadik eszköz bevetése.

Előzmény:

1967-ben munkámon keresztül ismerkedtem meg az adatbázis filozófiával. A Warnier- és Jackson-módszereket nem tartottam „felhasználóbarátnak”, ezért elkezdtem egy ezektől eltérő módszert kidolgozni. 1972-ben nagy lendületet kapott ez a munka Paul Samuelson 1970-ben Nobel-díjat kapott mátrix-elméletének magyarországi megjelenésével (stencilen terjedt, hiszen kapitalista szemléletű volt), amelyet az adatbázis-filozófiai módszer kidolgozásához felhasználtam.

Mivel édesapám Horthy tiszt volt, édesanyám családja pedig kulák, csak esti tagozaton végezhettem egyetemet, de egyszerre kettőt is, és ebben az évben (1972-ben) kaptam meg jogász és számítógép-programozói – későbbi és ismertebb nevén: programozó matematikusi - diplomámat.

A „diplomás évben”, 27 évesen az ÉGSZI Dél-Alföldi igazgatójává neveztek ki. Négy félévre felkérést kaptam a „vezetési ismeretek” tantárgy keretén belül (bújtatva) a mátrix-elmélet tanítására. (Emlékezzünk: ebben az időben indult el az „Új Gazdasági Mechanizmus” szerinti gondolkodás.)

Ekkor találkoztam először a vezetői kiválasztás hármas elvével: szakmailag kiemelkedő, emberileg megbízható, politikailag megbízhatatlan kategóriába kerültem.

A szocialista-kommunista diktatúra alkalmazta az első eszközt

37 éves koromban, 1982-ben Komócsin elvtárs egyik barátját nyilvánosan „emberileg és szakmailag vezetésre alkalmatlannak” minősítettem, ezért kitiltottak Csongrád megyéből.

„Félemlítsd meg!”

Szinte elviselhetetlen volt számomra ez a száműzetés, hiszen nagyocskám 13, kicsikém fél éves volt, de szakmailag jót tett nekem.

Az „ellen III/III-asok” segítségével tanácsadói munkát kaptam Pesten. Még ebben az évben Schuster Ede professzorral és Gál Mátyás barátommal elindítottuk a posztgraduális „Számítástechnikai Szakrevizor” képzést. Az első három diplomát mi vettük át. (Az enyém az 1. sorszámú.) Közben tanítottam egyetemeken óraadóként és a posztgraduális képzésben. Saját nevemen három („négerként” öt) jegyzetet írtam, elsősorban az adatbázis-filozófiához kapcsolódó témakörökben.

A szocialista-kommunista diktatúra alkalmazta a második eszközt

1984-ben a Pusztaszeri Hétvezér Tsz tagjaként jöhettem vissza a megyébe, ahol létrehoztam 16 tsz támogatásával egy jogi személyiség nélküli számítástechnikai társaságot. A tsz-ekben alkalmaztam először az általam kifejlesztett adatbázis-filozófiai módszert.

Már Pusztaszerre érkezésemkor éreztem, hogy hideg körülöttem a levegő. Később tudtam meg, hogy száműzetésem okaként egy – meg nem határozott és természetesen nem létező – bűncselekményt jelöltek meg (szájról szájra suttogva a hírt), aminek eltusolására, „kegyelmi intézkedésként” kellett elhagynom a megyét.

„Ha nem sikerül megfélemlíteni, tett gyűlöltté!”

Így azt a megoldást választottam, hogy „Egyszemélyes szakcsoporttá” alakultam, ami anyagilag nem volt hátrányos.

A szocialista-kommunista diktatúrát felváltotta ikertestvére, a liberális-kapitalista diktatúra, így nem volt ideje a harmadik eszközt bevetni.

A liberális-kapitalista diktatúra is alkalmazta az első eszközt

1992-re az adatbázis filozófia gyakorlati alkalmazása már kipróbált állapotban volt. Elkészítettem a samuelsoni elmélet szerinti pénzközpontú üzleti tervet, az esélyegyenlőség megvalósításának eszközeként.

1995-ben akkora pénzt ajánlottak fel a rendszerért, amiből még unokáim is gondtalanul élhettek volna, de nem fogadhattam el, mert ennek áraként azt határozták meg, hogy „felejtsem el az élhetetlen pórokat” (én első hallásra így értettem: gójokat) és a rendszert állítsam a bankok és a multik kizárólagos szolgálatába. Ezt az ajánlatot hazaárulásra felkérésnek minősítettem.

Még ebben az évben – egy akkori államtitkár segédletével – kifosztottak vagyonomból, kétszer leütöttek házunk előtt, kétszer betörtek lakásunkba, ezért arra kényszerültem, hogy – családom megvédése érdekében – önkéntes száműzetésbe vonuljak.

„Félemlítsd meg!”

Szakmailag ismét jót tett nekem a száműzetés, persze úgy, hogy emberileg nagyon szenvedtem, hiszen kicsikém akkor érettségizett, nagyocskám pedig rövideddel ez előtt ajándékozott meg unokámmal.

Előbb a Római parton egy nyaralóban éltem másfél évig, kegyelemkenyéren. Ebben az időben olvastam és jegyzeteltem. Ez az időszak indította el a Szent Koronához fordulásomat.

Később napszámos, majd „tanyagazda” lettem egy Szeged környéki tanyán. Ekkor már – titokban – hetente találkozgattam szeretteimmel. A tanyán rendszereztem az olvasottakat, és írtam két könyvet. Az egyik címe „Kereszténység a XXI. században” – ez egyértelműen Hamvas Béla hatását mutatja. A másik címe „Összehasonlító enciklopédia”. Ezt a „második Babilon” feloldására tartottam szükségesnek megírni.

Ezeket „fehér ember” soha nem fogja elolvasni, hiszen egyenként 2500 oldalnyi terjedelműek.

1998-ban költöztem vissza lakásunkba. Mivel elveszítettem tanyagazdaként kapott kenyeremet, előbb reklám-szórólapokat dobáltam a postaládákba, és Algyőn napszámoskodtam, majd rokkant nyugdíjassá minősítsenek, egy infarktus „utóéleteként”.

A liberális-kapitalista diktatúra is alkalmazta a második eszközt

2002. augusztus 16-án hoztam nyilvánosságra egy ópusztaszeri rendezvényen a Szent Korona eszmére épülő „Gondoskodó Magyarország” programot, Szász Lóránt barátom anyagi

támogatásával. Ezen a könyvbemutatón részt vett Budaházy Gyuri is családjával együtt. (Abban az évben volt az Erzsébet híd elfoglalása, amit a diktatúra azóta sem tud Gyurinak megbocsájtani.)

Ezt követően igen gyakran jártam Pestre, különböző rendezvényekre, és meglepve tapasztaltam, hogy érezhető távolságtartással fogadnak. Akkor „kommunista-bérenc” voltam a suttogva egymásnak adott hírekben. Ez lassan elcsitult, és minden stigma nélkül mentem 2006-ban a Kossuth térre, ahol száz napig strázsáltam, hirdetve a Szent Korona Értékrendet. A vak asszonynak (Heller Ágnesnek) üzenem: igaza van, nem a lejárt szavatossági idejű könnygáztól, hanem a túl nagy koncentrációjú kölnitől kezdett hullani a hajam október 23-a után, amivel a különböző nyelven beszélő rendőrök kedveskedtek a tüntetőknek.

2008. május 30-31-e a máig tartó „tedd gyűlöltté” eszköz alkalmazásának indító dátuma.

Ekkor rendeztük - a 2009-ben a Püski kiadónál megjelent - „Az Új Világtörténelmi Korszak paradigmája a Szent Korona” c. jogszabálygyűjteményem nyilvános, szöveg-véglegesítő vitáját.

Ebben normaszövegként adtam közzé a Szent Korona Értékrend Alkotmányát, Alaptörvényét és három főtörvényét, valamint az „Európai Konföderációról szóló szerződéstervezetet”.

Azóta a mátrix-rendszert emberközpontúvá visszaalakítva hazahoztam szülőföldjére, hiszen a Szent Korona testének két része az a statikus és dinamikus elem, amit Samuelson pénzközpontú elmélete kidolgozásához elferdített értelmezéssel felhasznált. Ezzel a Szent Korona Értékrend a gyakorlatban is a „legveszélyesebb szélsőséggé vált az európai civilizációra”, ahogyan Barroso üzente, hiszen nemcsak elméletben igazolta a kilencvenes évek eleje egyik meghatározó politikusának megállapítását, mi szerint: „azért veszélyes, amit csinálsz, mert azt bizonyítja, hogy nem igaz az az állítás, hogy a szocializmusnak csak egy alternatívája van: a kapitalizmus”.

Ismét a rágalmak kereszttüzébe kerültem.

Rövid ideig „zsidóbérenc” voltam a suttogva terjedő hírekben, amit a „Hetek” egy cikke cáfolt meg. Ekkor hirtelen „antiszemitává” váltam – legalább is Eörsi Mátyás és barátai előtt.

Azután igyekeztek minden eszközzel azon lenni, hogy rákényszerüljek ellentmondani azoknak a – zömmel jó szándékú – embereknek, akik a Szent Korona Tan alapján olyan értékrendet támogattak, amely bizonyíthatóan a zsidó-kereszténységre épül és a liberális-kapitalizmus kiszolgálója. Minden olyan kísérletemet meghiúsítottak, ami arra irányult, hogy magyar ember módján leüljünk és szemtől-szembe beszéljük meg a nézeteltéréseket.

Közben hazugság alapján megaláztak, egységre irányuló kezdeményezéseimet durván elvetették, és személyemmel kapcsolatos támadásokkal igyekeznek lejáratni.

A suttogva terjedő hírekben Halász József összeférhetetlen, mindenkit móceroló, izgága ember lett.

„Ha nem sikerül megfélemlíteni, tett gyűlöltté!”

Most eljutottunk odáig, hogy olyan emberré váltam a suttogó híreknek köszönhetően, aki kezéből a Szent Korona Értékrendet büntetlenül ki lehet venni, szét lehet szedni, annak részeit idegen érdekek szolgálatába lehet állítani.

Ennek következménye, hogy tegnapi írásommal kapcsolatban ma reggel már egy olyan levél várt, amely szerint én veszítettem el erkölcsi tartásomat, tehát „ne legyek finnyás, ha másoknál áthallásokat tapasztalok”.

Természetesen továbbra sem leszek megalkuvó, hiszen azért vagyok a világon, hogy a Szent Korona Értékrend iránymutatása legyen Magyarország Alkotmánya, és nem azért, hogy eláruljam atyai eleink hagyományait, és „a hűtlenség szelletével szétszórjam a Szent Korona virágait” – ahogyan az istváni Intelmekben olvassuk.

A kérdés tehát az, hogy sikerül-e a hatalomnak a sikertelen megfélemlítés után az ellenem szított gyűlölettel célját elérni, vagy következik a harmadik eszköz bevetése.

Kelt Szegeden, 2011. Kikelet havának 6. napján.

A krisztusi örök értékrend szerinti magyar szeretettel:

Halász József, a Szent Korona alázatos szolgája

Honlapcím: http://szkszhu.szksz.com/110306.html

Nyomtatható változat: http://szkszhu.szksz.com/110306.pdf